АКАДЕМИЈА САВЕТНИКА

Уз Приручник ФТСаветовања: 7 нивоа сазревања

САМОПРОВЕРА САВЕТНИКА

Шта управља мноме док саветујем: шест целина за писану проверу сопственог поступка

Драгослав Јојић

Књижица, радна верзија v0.1

БезБриге • Београд, 2026.

СТАТУС КЊИЖИЦЕ

Самопровера Саветника је друга књижица уз Ресурс ФТСаветовања: писани инструмент без бодовања којим Саветник проверава шта сам уноси у поступак Ресурса, између онога што је чуо од Саговорника и онога што је изабрао да уради, ради једне промене у сопственом раду. Не предаје се, не оцењује се и не односи се на Саговорника.

Ово је инструмент уз Ресурс 7 нивоа сазревања у Саветовању (7Н). По правилу серије сваки Ресурс има две књижице, Приручник и инструмент; ово је инструмент уз 7Н. За 7Н инструмент није Тест, зато што 7Н не мери вредност, интелигенцију ни способност човека, него описује тренутни однос Субјекта према конкретном Задатку (Увод, тачка 1).

Разлика је важна и у томе на кога се односи. Тест мери оног ко га ради. Ова књижица се односи искључиво на Саветника, никада на ПотКли. Она не утврђује ни на ком је 7Н Саветник: поглавље 35 показује да суверени Саветник може бити Извршилац, Дијагностичар или Омогућивач, према ономе што тренутак захтева, а поглавље 56 да током истог Разговора мења сопствену функцију, па би број нивоа био етикета, а не налаз. Књижица проверава шта управља Саветником док саветује.

Шта књижица јесте

- писана провера сопственог поступка од Одговора ПотКли до следећег корака Саветника;
- начин да Саветник види шта уноси у Разговор пре него што ПотКли ишта каже;
- основа за једну промену у сопственом раду, не за оцену.

Шта књижица није

- није Тест и нема бодовање, збир, ниво ни резултат;
- није самопроцена 7Н Саветника и не даје ознаку 1Н до 7Н;
- није мерило за оцену другог Саветника ни за било какву селекцију;
- није упитник који се даје ПотКли, ни у целини ни у деловима;
- није психолошки инструмент и не служи процени личности ни утврђивању Типа личности.

ОСНОВНА НАПОМЕНА

Ниједан одговор у овој књижици не показује какав је Саветник човек. Он показује шта Саветник ради између Одговора ПотКли и сопственог следећег поступка.

Како се ради

Пише се руком, у једном седењу, без прекида и без консултовања колега. Одговара се на прву, зато што прва реченица показује затечено стање, а трећа већ показује оно што Саветник мисли да би требало да одговори.

Тврдње се обележавају у три степена: не, понекад, често. Степени не носе бодове и не сабирају се. Они постоје само зато што одговор да или не сакрива управо оно што је занимљиво.

Питања за писани одговор важнија су од тврдњи. Ако нема времена за целину, ради се само она целина која се односи на оно што у последње време не иде.

Када се ради

- пре прве самосталне употребе Мотора Саветовања (VII део);
- после сваких десетак Разговора за које постоји Картон ПотКли;
- после сваког Разговора који је завршио Одлуком за коју Саветник не уме да каже чија је;
- увек када се исти исход понови три пута заредом.

Шта се ради са одговорима

Књижица се не архивира и не предаје. Из ње се извлачи једна промена, уписује се на завршни лист и проверава после десетак Разговора. Једна, а не списак, зато што промена у сопственом раду подноси исти темпо као и самосазревање ПотКли: Саветник га не може произвести, може само створити услове.

Целине 1, 3 и 4 односе се на оно што Саветник унапред носи у Разговор. Целине 2, 5 и 6 односе се на оно што ради у Разговору: 2 и 5 у самом Разговору, 6 у низу Разговора. Ако се одговори из те две групе не слажу, тај несклад је најкориснији налаз у књижици.

ЦЕЛИНА 1 Шта управља мноме док саветујем

Поглавље 26 поставља питање које 7Н поставља и Саветнику: шта управља Саветником док саветује? Набраја процедуру, научене технике, производ, потребу да Разговор заврши продајом, сопствено тумачење ПотКли, потребу да буде у праву и сопствену представу о добром исходу. Ниједно од тога није срамота. Значајно је само да ли управља мноме без мог знања.

Тврдња	не	понекад	често
Кад Разговор скрене са научене процедуре, осећам се несигурно.			
Чешће мислим „Који је мој следећи корак?“ него „Шта се сада дешава са ПотКли?“			
Производ који најбоље познајем помињем раније него остале.			
Тешко ми је да оставим отворено питање на коме сам био у праву.			
Своју представу о добром исходу носим у Разговор пре него што чујем повод.			
Кад ми треба Клијент, мој Задатак почне да одређује темпо Разговора.			
Свој пословни интерес не именујем ни себи пре Разговора.			

За писани одговор

Напиши три ствари које су управљале тобом у последњем Разговору који ниси водио онако како си желео. Уз сваку напиши у ком тренутку Разговора се појавила.

Како се одговори читају

Поглавље 36 каже да суверености не захтева да се Саветник одрекне сопственог интереса, него да његов Задатак не преузме управљање Задатком ПотКли. Ако не умем да наведем ниједну ствар која је управљала мноме, то не значи да је није било, него да је управљала тихо. Ако их наведем, а све три се појављују пре повода, оне су изабрале правац Разговора пре него што је ПотКли ишта рекао.

Функционалан корак

Пре следећих пет Разговора записујем једну реченицу: шта ја желим од овог Разговора. После Разговора проверавам у ком тренутку је та жеља почела да бира мој поступак.

ЦЕЛИНА 2 Шта недостаје, па тек онда шта да радим

Ово је најважнија целина у књижици. VI део уводи НФО, Ниво функционалне оправданости поступања Саветника (К-686), а поглавље 95 мења унутрашњи разговор Саветника: уместо „Шта сада треба да кажем?“ прво долази „Шта овде недостаје?“. Поглавље 85 каже да исправан поступак у погрешном тренутку може постати функционално погрешан. Овде се проверава да ли мој следећи поступак долази из онога што недостаје Задатку или из онога што ја умем.

Тврдња	не	понекад	често
Решење представим пре него што знам шта ПотКли жели тиме да постигне.			
Кад ПотКли каже НЕ после пуног разумевања, ипак употребим још један аргумент.			
Питам и кад ПотКли тражи прорачун који само ја могу да дам.			
Кад ништа не недостаје, произведем још један поступак само зато што Разговор траје.			
Кад видим ризик који ПотКли није разумео, оклевам да упозорим да не бих покварио тон.			
Тамо где би била довољна једна реченица, држим предавање.			
Избегавам препоруку и кад ПотКли има јасан Задатак и тражи моје стручно мишљење.			

За писани одговор

Опиши последњи поступак за који сада мислиш да је био НФО-0 или НФО-1. Шта је у том тренутку недостајало Задатку, а шта је недостајало теби?

Како се одговори читају

Тврдње су намерно у два правца. Прва, друга, четврта и шеста описују вишак Саветника, трећа, пета и седма мањак. Поглавље 97 каже да није правило „што мање Саветника, то боље“, него „онолико Саветника колико Задатак у том тренутку функционално захтева, ни мање, ни више“. Ако су често само тврдње једног правца, то је мој образац. Ако је на питање за писани одговор оно што је недостајало мени дуже од онога што је недостајало Задатку, поступак је служио мом Задатку, а не Задатку ПотКли.

Функционалан корак

У наредних пет Разговора пре сваког представљања Решења и пре сваке препоруке у себи постављам три питања из поглавља 101: шта недостаје, коме припада Одговор, колико је довољно. Ако не умем да одговорим на прво, не поступам.

ОСНОВНА НАПОМЕНА

НФО није одлика Саветника ни трајна оцена поступка (поглавље 84). Исти поступак може бити НФО-1 у једном тренутку и НФО-4 у другом. Зато ова целина не тражи да Саветник мање ради, него да зна зашто ради баш то, баш сада.

ЦЕЛИНА 3 Шта радим са сопственом моћи

Поглавље 31 описује Делатног Саветника: он уме да произведе промену у Разговору, а што је способнији, то је способнији и да преузме Задатак ПотКли, а да то ни један ни други не примете. Поглавља 53 и 54 показују да се може манипулисати и питањима. Ова целина се бави оним што Саветник уме, а не оним што не уме.

Тврдња	не	понекад	често
Знам како да подигнем НСП и то радим чим видим прилику.			
Постављам питања која већ садрже Одговор који желим да чујем.			
Последицу приказујем јаче него што ју је ПотКли сам изговорио.			
Кад ПотКли оклева, створим осећај да је сада тренутак.			
Задовољнији сам Разговором у коме сам ја покренуо ПотКли него Разговором у коме се покренуо сам.			
После Одлуке не бих умео да кажем да ли је ПотКли сазрео или сам ја био довољно добар да га покренем.			
Оно што ми је ПотКли открио о себи вратим му касније као аргумент.			

За писани одговор

Наведи последње питање које си поставио, а које је већ садржало жељени Одговор. Напиши га дословно, па га преформулиши тако да ПотКли после њега има више простора за сопствену Одлуку.

Како се одговори читају

Поглавље 54 даје једно мерило: да ли ПотКли после мог поступка има више или мање простора да донесе сопствену Одлуку. Пример из поглавља 53 то показује: „Зар Вам није важно да обезбедите породицу?“ већ садржи Одговор, „Шта Вам је важно када размишљате о финансијској сигурности породице?“ оставља простор. Последња тврдња је најозбиљнија: оно што је ПотКли открио о себи не сме бити употребљено као полуга, ни у истом сусрету ни касније у праћењу.

Функционалан корак

У наредних пет Разговора после сваког питања које сматрам важним записујем само једно: да ли је питање садржало Одговор који сам очекивао.

ЦЕЛИНА 4 Шта за мене значи успешан Разговор

Мера успеха коју Саветник носи у себи одређује где ће убрзати и када ће стати. Поглавље 55 каже да сазрелији ПотКли не мора бити ближи ДА, него јаснијем ДА или јаснијем НЕ, а поглавље 223 да Разговор није успешан зато што је Саветник много урадио. Ако је једина мера потпис, свака друга завршница личиће на неуспех, укључујући и оне које су највише чувале сувереност ПотКли.

Тврдња	не	понекад	често
Разговор после кога је ПотКли рекао јасно НЕ доживљавам као изгубљен.			
Дуг Разговор ми делује успешније од кратког.			
Задовољан сам Разговором у коме сам употребио много Ресурса серије.			
Тешко ми је да прихватим „не сада“ као зрео одговор.			
Дисквалификацију са отвореним вратима доживљавам као сопствени неуспех.			
Могу да наведем Разговор у коме је исправан исход био упућивање другом стручњаку.			
Своју меру успеха никада нисам записао.			

За писани одговор

Опиши последњи Разговор који је завршио без продаје, а у коме је ПотКли донео суверену Одлуку или јасно видео свој Задатак. Шта га чини добрим?

Како се одговори читају

Ако таквог Разговора нема, то не значи да их није било, него да не постоји мера по којој би били препознати. Поглавље 32 поставља главни тест 5Н: да ли Саветник прихвата као функционално исправан исход и ситуацију у којој ПотКли, пошто је потпуно схватио своју Потребу, каже НЕ Саветниковом Решењу. „Не сада“ на НСП 4, због промене околности, није Одлука ни низак 7Н: ПотКли остаје на скали, а исход Саветника је Сачекати, док се не испуни Окидач (поглавље 173).

Функционалан корак

Записујем две мере успеха поред продаје и после сваког од следећих пет Разговора проверавам да ли је иједна од њих испуњена.

ЦЕЛИНА 5 Моја процена као Хипотеза

Мотор Саветовања почиње питањем ТО, на шта се исказ ПотКли заправо односи, а наставља проценом 7Н и НСП (поглавља 106 до 110). Поглавље 30 описује ризик Дијагностичара: „Прочитао сам га“. Поглавља 65 и 66 описују опасну брзу Одлуку, низак 7Н и привидно висок НСП, ситуацију која је продајно веома привлачна. Ова целина се не попуњава из уверења него из сећања на конкретне реченице.

Тврдња	не	понекад	често
На „морам да размислим“ одговарам пре него што проверим на шта се то односи.			
Кад ПотКли изговори износ, рок и производ, сматрам да је спреман за Одлуку.			
Не питам „Шта желите тиме да постигнете?“ кад ПотКли већ звучи одлучно.			
Своју процену 7Н изговорим себи као чињеницу о човеку, а не као Хипотезу.			
Кад је НСП 3 или више, сматрам да смем да пређем на продају.			
У Картон ПотКли уписујем ниво, а не понашање које на њега указује.			
После једног Одговора више не мењам процену коју сам направио на почетку.			

За писани одговор

Опиши последњи Разговор у коме је ПотКли звучао спремније него што је био. Која је реченица то открила и ко ју је изговорио, ти или он?

Како се одговори читају

Поглавље 108 даје правило: када ниси сигуран шта исказ значи, не изговарај своје Тумачење (К-416) као Чињеницу (К-415), него постави Хипотезу (К-417), реци шта би је оборило и провери. Поглавље 79 каже да НСП 3 или више говори да је Потреба довољно одређена за наставак, али не и на који начин смемо да наставимо: то зависи и од 7Н. Ако је реченица која је то открила била моја, а не његова, привидни НСП сам открио случајно, а не поступком. Ниједна ознака, ни 7Н ни ниво НСП, не изговара се ПотКли.

Функционалан корак

У наредних пет Разговора, кад ПотКли први пут наведе износ, рок или производ, постављам једно питање ЗАШТО пре било чега другог и записујем да ли је Одговор потврдио сопствену Потребу.

ЦЕЛИНА 6 Понављани обрасци у мојим Разговорима

Појединачан Разговор није податак. Три иста исхода јесу. Ова целина се не попуњава из сећања него из Картона ПотКли из последњих десетак Разговора (поглавље 219). Картон није досије личности, него жива слика Задатка, и зато показује и где сам ја стао.

Тврдња	не	понекад	често
Разговори ми стају на истом кораку Мотора.			
Кад ПотКли каже „Потребан ми је Саветник“, и даље настављам да питам.			
Најчешће завршавам истим исходом, без обзира на координате [7Н ; НСП].			
Отворена врата сам после Дисквалификације претварао у праћење са притиском.			
Нисам ниједном изабрао поступак СТАТИ.			
ПотКли који се врати почињем од „Шта Вам треба?“, као да Картона нема.			
У Картону ми недостаје ред „следећи функционално оправдан корак“.			

За писани одговор

Прегледај последњих десет Картона. На ком кораку Мотора се Разговор најчешће зауставио, и колико пута сам после тога ипак поступио?

Како се одговори читају

Ако се Разговори заустављају на истом кораку, узрок готово никада није тај корак него онај пре њега: најчешће ТО које није било проверено или ШТА НЕДОСТАЈЕ на које сам одговорио поступком. Поглавље 60 каже да Саветник не треба да производи прелаз који ПотКли није направио, а поглавље 176 да отворена врата нису прикривено праћење: ПотКли зна да се може вратити и не осећа обавезу да се врати.

Функционалан корак

Наредних десет Разговора у сваком Картону попуњавам ред „следећи функционално оправдан корак“ и уз њега пишем назив поступка из поглавља 94, па исту ову целину радим поново са подацима уместо са утиском.

ЗАВРШНИ ЛИСТ

Из целе књижице извлаче се три налаза и једна промена. Не више од једне.

Ставка	Унос
Датум самопровере	
Налаз 1	
Налаз 2	
Налаз 3	
Која целина ме је највише изненадила	
Једна промена коју уводим	
По чему ћу знати да је промена наступила	
Датум следеће самопровере	

ГЛАВНА ПОРУКА

Саветник који не проверава шта управља њиме произвешће ДА које није сазрело и никада неће сазнати да ли је Одлука била ПотКли или његова.

ОСНОВНА НАПОМЕНА

Ова књижица остаје код Саветника. Не предаје се, не оцењује и не користи као основа за процену туђег рада, ни као доказ нечијег 7Н. Њена једина сврха је једна промена у сопственом поступку и провера да ли је наступила.

Ако током самопровере искрсне садржај који излази из оквира посла, важе иста правила заустављања која важе и у Разговору са ПотКли. Самопровера није терапија и не служи решавању личних питања; самосазревање Саветника је његов интерни Задатак, али ова књижица у њему обухвата само поступак.